

РЕШЕНИЕ

№ 490

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Тодор Тодоров Въззивно търговско дело № 20231001000372 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ.

С Решение № 135/31.01.2023 г., постановено по т. д. № 1343/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI–24 състав, са отхвърлени предявените от СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КЛУБ АНГЛИЙСКИ СЕТЕР“, ЕИК: 115794681, гр. Асеновград, ул. „Оборище“ № 40, представлявано от Р. Ц. Х., и СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН КЛУБ БЪЛГАРСКО ГОНЧЕ“, ЕИК: 175866701, гр. Пазарджик, ул. „Граф Игнатиев“ № 44, ет. 6, ап. 17, представлявано от Д. Н. К., искове с правно основание чл. 25, ал. 4 вр. ал. 6 от ЗЮЛНЦ за отмяна на решения на проведеното на 04.07.2021 г. извънредно общо събрание на членовете на СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА РЕПУБЛИКАНСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КИНОЛОГИЯ“, ЕИК: 121050057, гр. София, бул. „Витоша“ № 31.

В законноустановения срок е постъпила въззивна жалба от СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КЛУБ АНГЛИЙСКИ СЕТЕР“ и СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН КЛУБ БЪЛГАРСКО ГОНЧЕ“ и двете юридически лица чрез адв. Р. Л. от САК против Решение № 135/31.01.2023 г., постановено по т. д. № 1343/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI–24 състав.

В същата се прави оплакване, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивниците считат, че ответното сдружение не е надлежно представлявано в производството пред първа инстанция, доколкото председателят

на Управителния съвет на СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА РЕПУБЛИКАНСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КИНОЛОГИЯ“ – Г. К. Х. е единственото лице, което представлява ответното сдружение. Твърди се, че първоинстанционният съд не е установил фактите по делото и не е установил правнорелевантните правни норми, относими към правоотношенията между страните.

Претендира се да се отмени Решение № 613/10.05.2023 г., постановено по т. д. № 874/2023 г. по описа на Софийски градски съд, и да се уважат предявените от ищците искове. Претендират разноски за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 3 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от Х. Д. К., ЕГН: *****, новоизбран председател на Управителния съвет на СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА РЕПУБЛИКАНСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КИНОЛОГИЯ“. В същия се оспорва подадената въззивна жалба като неоснователна. Въззиваемото сдружение счита, че решението, постановено от първоинстанционния съд е правилно и обосновано.

Претендира се да се потвърди Решение № 613/10.05.2023 г., постановено по т. д. № 874/2023 г. по описа на Софийски градски съд, и да се остави въззивната жалба без уважение.

Апелативен съд – София, като взе предвид доводите на жалбоподателя и данните по делото, провери обжалваното решение, съобрази правомощията си на въззивен съд, приема за установено следното:

Въззивната жалба е допустима – подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК; от страна, която има право и интерес от обжалване; срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване с въззивна жалба. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл. 266 от ГПК. Разгледана по същество въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Искът по чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ представлява предоставено потестативно право на всеки член (към момента на провеждане на процесното общо събрание) на сдружението с нестопанска цел да иска отмяна на решение на общото събрание на членовете на сдружението, когато то противоречи на повелителни норми на закона или клаузи в устава. Искът има конститутивен характер и неговата правна последица от успешното му провеждане е защита на членствени права и/или контрол за законосъобразност на решенията на сдружението, свързани с дейността му за постигане на обща нестопанска цел.

Активно легитимиран да предяви иска по чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ е всеки член на сдружението, за когото е налице валидно членствено правоотношение към момента на провеждане на процесното общо събрание. Искането за отмяна на решение на общото събрание на сдружението би могло да се основава както на процесуална незаконосъобразност на решението, състояща се в опорочена процедура по свикване на общото събрание или опорочена процедура по вземане на решението, така и на материална незаконосъобразност, представляваща противоречие с императивна материалноправна норма на закона или устава на юридическото лице с нестопанска цел. Обстоятелствата, на

които се основава искането за отмяна, следва изрично да се посочат и конкретизират, като всеки посочен порок е отделен иск и следва съдът да разгледа всички посочени основания за отмяна в условията на обективно кумулативно съединяване на исковете.

В конкретния случай на първо място е оспорена редовността на свикването на извънредно общо събрание с Определение от 27.05.2021 г. по ч. т. д. № 876/2021 г. на СГС, ТО, VI – 1 състав. Доколкото при искане за свикване на извънредно общо събрание съдът, сезиран със същото, проверява дали са налице условията по чл. 26, ал. 1 от ЗЮЛНЦ и се произнася по искането, настоящата инстанция не следва да проверява същите, тъй като съдебният акт е влязъл в сила.

На второ място, налице е редовно уведомяване за свикване на общо събрание с обявяване на акта на съда в Търговския регистър. Освен това следва да се сподели виждането на първоинстанционния съд, че жалбоподателите не са представили доказателства, че са изискали писмени материали за провеждане на събранията и им е било отказано предоставянето им, съответно следва да се приеме като недоказано твърдението за непредоставяне на писмени материали относно провеждането на събранията.

Относно липсата на изрично гласуване на дневния ред на събранията и избирането на председател на събранията следва да се сподели възгледа на първоинстанционния съд, че не са налице пороци в провеждането на събранията, тъй като липсва изрична уредба в устава и закона, която да въвежда задължение да се приеме изрично дневния ред на събранията и председателят на събранията да е представител на член на сдружението.

На следващо място, не е налице порок при вземането на решение относно изключването на СДРУЖЕНИЕ „НАЦИОНАЛЕН КЛУБ БЪЛГАРСКО ГОНЧЕ“. Не е доказано от страна на ищите противоречие със закона или устава както на вземането на процесното решение на Общото събрание, така и на твърдението, че след изключването на членовете, същите са били насилствено изгонени.

Относно оплакванията за участие в събранията на сдружения, които не са членове на СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА РЕПУБЛИКАНСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КИНОЛОГИЯ“, видно е от протокола от общо събрание на 04.07.2021 г., че на същото са присъствали 53 сдружения от 58. Доколкото е оспорено членството на 3 от сдруженията, ОС отново би било редовно по смисъла на устава.

Не е основателно оплакването за липса на представителна власт на част от участниците в ОС на 04.07.2021 г. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Устава на сдружението лицето, което представлява даден член следва да е законния представител или изрично упълномощено лице. В случая е налице хипотезата на изрично упълномощаване видно от приетите по делото писмени доказателства.

На последно място, относно твърдението, че е приложен към заявлението за вписване документ с невярно съдържание - списък на членове на СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКА РЕПУБЛИКАНСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО КИНОЛОГИЯ“, настоящият състав

на съда намира същото за необосновано. Ищците оспорват истинността на процесния документ относно съдържанието му. Доколкото списъкът с членове на сдружението представлява частен свидетелстващ документ, същият не подлежи на оспорване по реда на чл. 193 от ГПК.

С оглед изложените съображения и поради съвпадение на правните изводи с тези на първоинстанционния съд, следва първоинстанционното решение да бъде потвърдено на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК.

По отношение на разноските:

СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН КЛУБ АНГЛИЙСКИ СЕТЕР“ и „НАЦИОНАЛЕН КЛУБ БЪЛГАРСКО ГОНЧЕ“, подали въззивна жалба срещу Решение 135/31.01.2023г., постановено по т. д. № 1343/2021 г.по описа на СГС, ТО, VI – 24 състав, претендират разноски на основание чл. 78 от ГПК.

С оглед изхода на правния спор пред настоящата инстанция, а именно оставяне на въззивната жалба без уважение и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК вр. чл. 81 от ГПК, следва да не се присъждат разноски за въззивното производство.

По изложеното съображение, Апелативен съд - София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 135/31.01.2023 г., постановено по т. д. № 1343/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI–24 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд на Република България при условията на чл. 280 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____